

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. februar 2011
Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2010-7650-0007
Dok.: CHE40610

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 109 vedrørende forslag til lov om offentlighed i forvaltningen (L 90), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. januar 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Meta Fuglsang (SF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 109 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om offentlighed i forvaltningen (L 90):

”Hvad er årsagen til, at ministeren mener, at det er nødvendigt at udvide undtagelsen fra aktindsigt til at omfatte alle dokumenter, der er udvekslet mellem en minister/et ministerium og folketingsmedlemmer, f.eks. under forligsforhandlinger jfr. § 27 i L 90, udover de undtagelser, der er i den nuværende offentlighedslov, f.eks. § 13.”

Svar:

1. Justitsministeriet antager, at der med spørgsmålet sigtes til lovforslagets § 27, nr. 2, hvorefter retten til aktindsigt ikke omfatter dokumenter, der udarbejdes og udveksles mellem ministre og folketingsmedlemmer i forbindelse med sager om lovgivning eller anden tilsvarende politisk proces.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 107 vedrørende lovforslaget, indeholder den gældende offentlighedslov ikke en bestemmelse, der sigter til at beskytte det behov, en minister har for i fortrolighed at udveksle synspunkter med folketingsmedlemmer, herunder ordførerne for partierne, i forbindelse med f.eks. forberedelsen af et politisk initiativ. Den gældende offentlighedslovs § 13, stk. 1, nr. 6, indeholder dog en opsamlingsbestemmelse, hvorefter retten til aktindsigt kan begrænses af hensyn til offentlige eller private interesser, hvor hemmeligholdelse efter forholdets særlige karakter er påkrævet. Som det endvidere fremgår af den nævnte besvarelse, kan bestemmelsen alene anvendes, hvis der efter et konkret skøn foreligger en nærliggende fare for, at offentlige eller private interesser vil lide skade af betydning. Bestemmelsen kan således ikke anvendes alene med henvisning til, at en myndighed vil beskytte det behov, en minister har for i fortrolighed at udveksle synspunkter med folketingsmedlemmer i forbindelse med forberedelsen af et politisk initiativ. Der henvises i den forbindelse også til den ombudsmandsudtalelse, der er nævnt i besvarelsen af spørgsmål nr. 107 vedrørende lovforslaget.

2. Om lovforslagets § 27, nr. 2, kan det i øvrigt oplyses, at bestemmelsen – som anført i bemærkningerne til bestemmelsen – tilsigter at beskytte det behov, en minister har for i fortrolighed at udveksle synspunkter med folketingsmedlemmer, herunder ordførerne for partierne, i forbindelse med f.eks. forberedelsen af et lovforslag. Folketingsmedlemmerne modtager i praksis som led i deres virke i visse tilfælde dokumenter fra de

enkelte ministre, der indeholder oplysninger og synspunkter om f.eks., hvilke politiske tiltag regeringen overvejer at tage initiativ til, og det er i den forbindelse, at der efter Justitsministeriets opfattelse er behov for, at en minister i fortrolighed kan udveksle dokumenter. Bestemmelsen skal medvirke til, at ministre i fortrolighed kan sende dokumenter til folketingsmedlemmerne om mulige politiske initiativer, og bestemmelsen, der ifølge lovforslagets bemærkninger har et snævert anvendelsesområde, knytter sig til en allerede foreliggende praksis, hvorefter de relevante partiers ordførere inddrages i den politiske beslutningsproces.

I tilknytning hertil skal Justitsministeriet bemærke, at hensynet til at beskytte den politiske beslutningsproces – herunder dokumenter, der indgår i den politiske del af lovgivningsprocessen – også efter den gældende offentlighedslov er anerkendt som et beskyttelsesværdigt hensyn. Det er i den gældende offentlighedslov således anerkendt, at der er et behov for fortrolighed omkring den politiske beslutningsproces, og loven anerkender bl.a., at der er et rum, hvor ministre i fortrolighed skal kunne forberede og drøfte politiske beslutninger, f.eks. i forbindelse med det lovforberedende arbejde (offentlighedslovens § 2) og i forbindelse med møder mellem ministre (offentlighedslovens § 10, nr. 1).